

[DIA 1] Heer, doorbreek de muur!

(Preek voor Biddag 2019)

Schriftlezing: Efeziërs 2.11-22

Tekst: Efeziërs 2.14

Bidden voor gewas en arbeid, wat is dat, in een geglobaliseerde wereld? Het is bijvoorbeeld bidden om toegang tot de Chinese markt. Laten we zeggen: jij werkt voor Philips. De medische apparatuur die jij hebt mee helpen ontwikkelen heeft daar enorme potentie. Maar de afzet blijft lastig, omdat China wél de technologie wil binnenhalen, maar uit eigenbelang handelsmuren heeft opgetrokken. En dat heeft impact op jouw portemonnee. Op wat jij je gezin kunt bieden. Op jouw ondersteuning van je plaatselijke voedselbank. Op jouw bijdrage voor kerk en koninkrijk. Jij kunt je inkomen niet veilig stellen. De top van jouw bedrijf kan het ook niet garanderen. Het is de Heer die uiteindelijk vrije toegang tot die markt kan geven. [DIA 2] En daarom bidt je: *Heer, doorbreek de muur!*

Muren bouwen, dat kunnen de Chinezen. Al eeuwen kronkelt de Grote Muur van China 6000 kilometer van oost naar west. Gebouwd om het keizerrijk te beschermen tegen nomadische ruitervolkeren. China had een hoogontwikkelde beschaving, maar was ook vastberaden om zich van bedreigende invloeden af te zonderen. China was en blijft een gesloten land. Dat is wel ingewikkelder geworden in een wereld die door internet verbonden is. **(klik)** Vrije toegang tot informatie is nu voor China een vijand geworden. En daartegen kunnen muren van steen nooit hoog genoeg zijn. Dus de overheid investeert miljarden in wat de *Great Firewall* heet. Internetcensuur: geen Engelstalige Wikipedia, het blokkeren van Google, Facebook, Twitter. Het weren van alle informatie die het regime bedreigt.

Vlak voor de kust van China ligt het opstandige eiland Taiwan. Vroeger Formosa. In een klein kantoortje daar ontmoeten we Samuel. Een wat

ondeugende technout. Maar ook gereformeerd christen. Die elke dag bidt: *Heer, doorbreek de muur*. En die daar dan ook zelf aan werkt. Steeds weer nieuwe gaten probeert te vinden in de *Great Firewall*. Niet om de overheid achter die muur omver te gooien. Niet om het politieke systeem of de economie te ondermijnen. **(klik)** Maar om de boodschap van Jezus Christus door te laten breken in dat gesloten land. Samuel is lid van onze zusterkerk op Taiwan. En hij is gedreven. Maar hij heeft er ook plezier aan, zie je aan de twinkeling in z'n ogen. Het dagelijkse kat-en-muisspel. De overheid die steeds weer blokkeert, en Samuel die telkens een nieuw protocol bedenkt om de blokkade te omzeilen. Want de liefde van Christus is zó hard nodig in dat gesloten land.

[DIA 3] Hoe ziet die liefde eruit? Nou, ga met me mee naar het predikantenechtpaar van de *Loving Shepherd Church*. **(klik)** Joshua en Lily, vijftigers, geven al meer dan twintig jaar leiding aan een kleine gemeente van inmiddels zo'n 55 man. Ik vraag me af: *hoe kan dat? In Nederland is een gemeente van 130 hulpbehoevend, kan nooit een predikant onderhouden*. Zij rekenen het mij voor: *we zijn met twaalf gezinnen. Als ieder één tiende van z'n inkomen afstaat - dat zegt de Bijbel toch? – dan ontvangen wij hetzelfde als een gemiddeld gemeentelid*. Ik ben daar even stil van.

Maar waar ik helemaal stil van wordt is hun verhaal. **(klik)** Na een verwoestende tyfoon, ongeveer 18 jaar geleden, kreeg de *Good Shepherd Church* het verzoek van de sociale dienst om hulp te bieden aan gezinnen in de achterstandswijk waar die kerk zich bevindt. **(klik)** Deze noodhulp groeide uit tot een project waarbij tientallen kinderen uit kansarme gezinnen naschoolse opvang en een maaltijd krijgen, maar ook huiswerkbegeleiding en muziekles. Door huisbezoeken kwamen er vervolgens openingen voor gezins- en opvoedingsondersteuning. **(klik)** En door goede relaties met de *Nationale Formosa Universiteit* worden studenten beschikbaar gesteld voor de huiswerkbegeleiding, muziekles, en excursies. Een prachtig voorbeeld van hoe

een kleine kerk, met weinig middelen, zichtbaar en dienstbaar kan worden in haar omgeving. En na ons vertrek vertelt onze chauffeur dat Joshua en Lily het deels uit eigen zak bekostigen. Ja, dat ze zich zelfs in de schulden gestoken hebben om dit zo noodzakelijke werk vol te kunnen houden.

Broers en zussen: zó ziet de liefde van Christus eruit. Dit is een economie op héél andere pijlers gebouwd dan die van winst en eigenbelang. Dit is het koninkrijk dat vanuit Taiwan door wil breken achter de Grote Muur. Een koninkrijk dat niet alles op alles zet om het goede leven voor zichzelf te houden, ten koste desnoods van anderen. **(klik)** Maar een koninkrijk waar de gezindheid heerst van Christus Jezus: *heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander*. Mensen die die gezindheid niet kennen leven *in een wereld zonder hoop en zonder God*. Mensen die die gezindheid wél hebben, leven in dezelfde wereld, maar mét hoop, en mét God. **[DIA 4]**

Paulus schrijft aan de Efeziërs over twee werelden. En hij herinnert de Efeziërs eraan dat zij ooit hoorden bij die hopeloze, die goddeloze, wereld. Ver weg. Zonder Christus, buiten het burgerschap van Israël, en vreemdelingen voor wat betreft de verbondssluitingen en de beloften die daar bij hoorden. Wij denken dan gelijk aan geestelijke dingen: vergeving van zonden, vrede met God, en eeuwig hemels leven. En ja, het heeft daar alles mee te maken. **(klik)** Maar het koninkrijk van God, waar Israël een voorpost van was en haar burgers ingezetenen, was ook heel concreet en aards.

Ga even met me mee naar de begindagen van dat koninkrijk. Na de verbondssluiting op de Sinai en de verbondsvernieuwing bij Gilgal, op de vlakte van Jericho. Israël is de Jordaan overgestoken, maar daar staat die grote sterke stad, met haar onoverwinnelijke muren. Jericho belemmert de toegang, volkomen afgegrensd, er kan niemand in of uit. Pas als die muur van vijandschap wordt afgebroken kan dit land koninkrijk van God worden. En dat gebeurt. *Niet door eigen kracht of macht, maar met de hulp van de Geest*, zou je

kunnen zeggen. Het is zeven dagen Biddag, een stil gebed: *Heer, doorbreek de muur!* maar dan gebeurt er ook echt iets!

(klik) En daarna kan het goede leven opgebouwd worden. Als Israël in gehoorzaamheid leeft. Niet uit eigen belang, maar ook met oog voor het belang van anderen. Gods geboden zeggen: *in deze economie hoeven weduwen en wezen, tempeldienaars van groot tot klein, en zelfs de vreemdelingen die hier asiel zoeken, niet te bedelen om hun levensonderhoud. Nee, het is hun recht om binnen te halen wat jullie, uit respect voor mij, aan de buitenrand van je akker laten staan, wat je bij het oogsten laat liggen, wat jullie als eerstelingen bij de tabernakel en als tienden bij de stadspoorten brengen.* En met talloze andere voorschriften maakt God zichtbaar dat in zijn koninkrijk radicaal andere waarden gelden dan in het achterland van Jericho, of in de omringende landen waar Gods gezag nog niet gevestigd is: die wereld zonder hoop en zonder God. Zo moet dit land een baken van licht zijn, van gerechtigheid, van diepe vrede. Heel concreet, heel aards, en vol belofte.

Israël heeft dat bij vlagen waargemaakt. Maar vaker niet dan wel. Ondanks Gods goede wet. Ondanks Gods rijke beloften. Israël werd geen licht in de wereld.

(klik) Israël bouwde z'n eigen muren op, van onverschilligheid, van koude harten en hete hoofden. Van vijandschap. Israël kon het niet waarmaken, want het wachten was op Christus. Nee, geen mens is, vanuit zichzelf, tot liefde geneigd. We bouwen allemaal telkens weer onze muren op, uit zelfbescherming, uit eigenbelang, uit honger en dorst naar eigengerechtigheid.

Paulus zegt: *ook u was eens ver weg, maar door Christus Jezus bent u dichtbij gekomen, door zijn bloed. Hij is onze vrede geworden, hij die een gespleten wereld één heeft gemaakt... die uit twee werelden één nieuwe mensheid heeft gemaakt... vrede kwam hij verkondigen, vrede aan u die ver weg was en vrede aan hen die dichtbij waren... ja, de muur van vijandschap heeft hij afgebroken!*

(klik)

In Jezus is het koninkrijk heel dichtbij gekomen. Een koninkrijk uit de hemel. Maar één die op deze aarde z'n doorwerking wil hebben.

En het bikken, aan die grote muur om het gesloten land China heen, zoals onze broers en zussen in Taiwan dat uit de liefde van Christus doen, verdient ons gebed, en verdient onze steun, en verdient onze medewerking. Want het is de uitwerking van dat alles veranderende liefdewerk van Christus. Ook dáár moet het koninkrijk van genade en van gerechtigheid de economie gaan bepalen.

(klik) Een andere economie dan de economie van deze wereld. Een economie van dienstbaarheid, van mededogen, van verzoening.

[DIA 5] Terug naar dat kantoortje op Taiwan. Samuel laat me zien hoe effectief het kat-en-muisspel is waar hij zich mee bezig houdt. Statistieken over aantallen bezoekers van de site. Inschrijvingen op onlinecursussen die vanuit ditzelfde gebouw via zijn kanaal worden aangeboden. Opnames van colleges die studenten tot diep in het binnenland van China bereiken. We lopen vanuit zijn kantoortje de gang op. Bij het koffiezetapparaat staat professor David Wang. David komt zelf uit Maleisië. *Ja, zegt hij, ook buiten China – op de Filippijnen, in Indonesië, in Singapore - wonen miljoenen die onze taal spreken, en die ook te bereiken zijn met wat hier online komt.* Hij glimlacht, en zegt: *China is echt véél groter dan China, hoor.* **(klik)** *En wat God aan het doen is, dat is nog veel groter dan wij kunnen bedenken.*

Zelf reist David om de maand naar een grote stad in China. **(klik)** Daar is een ondergronds seminarium, en daar worden evangelisten, predikanten en andere kerkelijk werkers opgeleid, op hetzelfde niveau en met hetzelfde programma als het seminarium hier in Taiwan waarvan hij professor is. We kijken nog even op een andere verdieping, waar de kerk een uitgeverij heeft gehuisvest. **(klik)** Elk jaar komen er 10 tot 12 studieboeken bij, vertaald uit het Engels, en zelfs af en toen uit het Nederlands, van gereformeerde theologen. Samen met Bijbels en kindermaterialen vinden die boeken op soms wonderlijke manieren hun weg het

gesloten land in. **(klik)** Elke keer geeft God toch weer nieuwe openingen. En daar bidden we voor, vandaag. *Heer, doorbreek de muur!*

Bijzonder, wat een kennismaking met onze broers en zussen op Taiwan doet. En misschien het belangrijkste, op deze Biddag 2019, dit. Wanneer wij bidden: *Heer, doorbreek de muur!* dan bidden we niet alleen voor hen. En voor de groeiende kerk in China. **(klik)** Maar dan bidden we ook voor onszelf. Of is het misschien zelfs *tegen* onszelf?

Want ik wordt er stil van, als ik zie hoeveel het hén waard is om de liefde van Christus te delen. **[DIA 6]** Om de muur van vijandschap in Christus naam te ondergraven, zich door de kieren heen te wurmen, en met het weinige dat ze hebben het volk dat achter die muur in duisternis leeft met het licht te bereiken. **(klik)** En dan vraag ik me af: is dat de economie waar *ik* me volledig voor wil inzetten? Niet uit op eigen belang, maar met het oog op het belang van anderen? Waarom wil *ik* in 2019 gezegend worden, als het gaat om gewas en arbeid? Wie wil *ik* daarmee dienen? **(klik)** Heb ik soms een muur om mijzelf en mijn eigen veilige wereld opgebouwd, uit zelfbescherming, uit bezorgdheid, uit gebrek aan vertrouwen? Een muur waardoor de noden van anderen, aan de andere kant, mij niet meer raken? Een muur waardoor ik, tot mijn grote spijt, ooit zal merken dat ik mezelf gevangene heb gemaakt, dat ik de wereld misschien wel heb gewonnen, maar dat ik m'n ziel bent kwijtgeraakt? **(klik)** Dat ik, ondanks Gods rijke beloften, en het bevrijdende werk van zijn Zoon, Jezus Christus, ten diepste toch heb geleefd in een wereld zonder hoop en zonder God? Het zal toch niet zo zijn?

Laten we bidden, als die kans bestaat: *Heer, doorbreek de muur!*